benim babam upuzun kırşehir kim bilir bir daha ne zaman gelir

Halim Şafak

-giritli recep'in torunu ceren'e

hakan'a, tamer'e

geçmişim sandığım bir yer yok artık çocuğum
upuzun evin yerini çoktan başka ev aldı
orda pencereler ses geçirmez duvarlar bön
bahçe yıkılmış hayat kapısını kimse hatırlamıyor

hatıraların üstüne ölümden başka koyacağım hiçbir şey kalmadı

ne yapsam odalar kendini tanımıyor çocuğum
avludaki çardak her gün biraz daha çöküyor üstüme
kırılıp dökülüyor içimde biriktiğini sandığım hatıralar

çanaklık yerle bir yüklük eski ayna giritli dedemin fotoğrafı
tahta masa sandalyesini çoktan bırakıp gitmiş
duvara girmiş dolaplar eski gaz şişeleri
camı isli lamba bir de çocuklar

çocuklar onların annesi babası
hatıralarla birlikte çoktan çekip gittiler
baba çoktan öldü anne upuzun kırşehir akşamında
kayısılar yaprağını dökmüşken yağmur yağdı
ağustos muydu neydi sen daha doğmamıştın çocuğum

hachiboezouck.com

"benim babam upuzun kırşehir kim bilir bir daha ne zaman gelir", Halim **Şafak**, iç/in bb, No: 103
Hors Série - Ayrık Sayı - Special issue [03.2024] [YŞA]

anne her ölümden sonra ömrünü
uzun bir evden başka bir eve taşıyıp duruyor
gövdesini köpek gibi ardından sürükleyerek
günde iki paket sigaranın dumanı dudaklarının arasından
ölüm acısı yerine ağarmış saçlarına karışıp
ömrüne bakıyor çocuklardan ne kaldıysa geriye
toplamaya çalışıyor annem yüzündeki hüznü gizleyerek

ne zaman yanından geçsem o evin
sokağından ölüm bana el sallıyor çocuğum
hatıraların içine hızla bir dozer girerek
geçmişimi hayatımın üstüne yıkıp beni boğuyor
sesime yıkılmış duvarların sesi karışıyor ağaçlar
her geçen gün hepimizi hızla ölüme hazırlayan hayat
artık üstün körü hatırlama bile sayılmaz

tamer'le hakan biraz daha ölüme yakınlaşmışken
ruhum bir boşluğa dolup boşalıyor simsiyah
yürüyüp gidiyorum ne kadar kalabalık bu uğultu
neden kimsenin bir şey duymasına izin vermiyor

evler sessiz bahçeler upuzun hayat incinmiş
ömrüm hatırlamadığı düşten yeni uyanmış geceye
yapraklarımı döküyor çocuğum

benim babam upuzun kırşehir kim bilir bir daha ne zaman gelir!

iç. "kendini kanatan", Kaos Çocuk Parkı Yay., 2020